

PARLEM D'ENSENYAMENT

Últimament s'està tornant a parlar força de l'estament educatiu, una de les causes té a veure amb les vacances dels mestres que estan portant a terme els darrers dies. L'altre fet, que passa més desapercebut i probablement ens afectarà més a tots, sobretot a mestres i alumnes és el de la «REFORMA DE L'ENSENYAMENT». Aquest últim punt és el que m'agradaria tractar.

El sistema educatiu prové de la «ley de educación de 1970», que bàsicament està estructurat en quatre cicles: preescolar, de 3 a 6 anys, que és un ensenyament no obligatori (jardí d'infància i pàrvuls); de 6 a 14 anys, la «Enseñanza General Básica», que és obligatòria i teòricament gratuïta per a tots; l'ensenyament mitjà, de 14 a 18 anys, dividit en les dues branques de BUP i FP; el quart esgra, l'últim?, la UNIVERSITAT, a partir de 18 anys. La reforma de l'ensenyament, cal aclarir que afectarà a EGB i l'ensenyament mitjà.

D'on prové la necessitat de la reforma del sistema educatiu? Bàsicament degut a dues causes, la primera hi ha un desajust entre l'edat d'acabament dels estudis obligatoris (14 anys) i l'edat legal de poder començar a treballar (16 anys), així doncs, es planteja el problema de què fer amb el jovent entre aquestes dues edats, si no estudiem ni BUP ni FP. La segona causa, més subtil i segurament més interessant, almenys per als mestres, es refereix als «continguts» que es donen a l'ensenyament bàsic obligatori, per dir-ho amb una dita: «no estan tots els que són i no són tots els que estan». Dit d'una altra manera, s'han de reformar els currículums (programes), que cal revisar i actualitzar d'acord amb les necessitats de l'alumne.

Com fa el Ministeri d'Educació (MEC) per dur el projecte a terme?

Deixarem de banda les experiències que ja fa temps tenen lloc en molts centres d'ensenyament, experimentant noves metodologies. Començarem la descripció del procés quan el MEC va publicar un llibretó titulat «**proyecto para la reforma de la enseñanza**». Està dividit en diverses parts, es justifica la necessitat de la reforma, fa una proposta d'estructuració dels nivells educatius, en essència segueix l'esquema següent: de 0 a 6 anys, preescolar no obligatori i encara menys subvencionat, de 6-12 anys, educació primària, de 12-16 primera etapa d'educació secundària, aquestes dues etapes seran obligatòries, amb això arreglen el problema del desajust entre l'edat d'acabar el col·legi i l'edat de començar a treballar i segona etapa d'educació secundària (16-18), no obligatòria, estructurada en dues branques: el batxillerat i educació tècnic-professional, la primera seria el pas previ a la universitat i la segona per facilitar als joves la incorporació al treball.

El calendari a seguir per dur la reforma a terme és el següent: «cursos 87-88-89, discussió del document, amb ampli debat de la societat espanyola, aquí ja hi ha hagut deficiències, els professionals han rebut el «document» tard i amb molt poc marge de temps per contestar. Al final presentació del llibre blanc per a la renovació del sistema educatiu i la llei corresponent al parlament espanyol. Elaboració del disseny currículum base (marc general dels continguts: procediments, conceptes i actituds). Curs 89-90, es continuarà en el procés iniciat aquest any, començant el procés l'any 90 amb els alumnes que comencen l'educació obligatòria (6 anys) i amb els que facin secundària obligatòria (12 anys). El procés continuarà en els cursos següents. Tot això segons el document «proyecto para la reforma de la enseñanza».

Cal donar-nos compte que si les coses van com ens proposa el Ministeri, la reforma és un fet que podria començar d'aquí un parell d'anys, m'agradaria fer esment del fet que tothom implicat (gairebé hi estem tots) podria (pot) dir el seu parer.

Hi ha molts problemes encara per solucionar, encara no està clar qui i on es farà l'etapa obligatòria de secundària (12-16 anys), hi ha gent que pensa que es limitarà a allargar l'ensenyament obligatori fent un canvi de noms, de totes maneres si es porten a la pràctica els fets que actualment s'estan experimentant penso que poden haver-hi canvis força dràstics, sobretot en quant a continguts i metodologies, i no tothom hi està d'acord, almenys en batxillerat hi ha força professors que s'ho miren amb molt d'escepticisme i recel.

Per acabar voldria donar la meua opinió, penso que no arreglarà tota la problemàtica actual de l'ensenyament, però crec que és una bona oportunitat, si

sabem aprofitar-la, per tractar d'aconseguir millorar una cosa que últimament està molt de moda que és la qualitat de l'ensenyament.

Jordi Lagares i Roset
(Besalú 11-3-1988)

A TOTS ELS PARES DELS NOSTRES ALUMNES

Benvolguts,

La setmana passada, com prèviament us havíem informat, vàrem realitzar dos dies de VAGA en defensa de les nostres reivindicacions, tot confiant que el Ministeri s'avingués a negociar unes demandes que nosaltres creiem del tot justificades.

De moment, però, no hi ha cap resposta concreta per part de l'Administració. Per tant, i d'acord amb la proposta majoritària de tots els sindicats de l'Ensenyament i tal com ja us anunciàvem en la nostra carta del dia 8, tornarem a fer VAGA els propers dies 16 i 17 de març, demà i demà passat.

És massa freqüent que als professors i mestres se'ns consideri un col·lectiu de gent privilegiada que, per tant, no té motius per reclamar més millores laborals. Se'ns diu que tenim moltes vacances, que fem poques hores de classe i que gaudim d'una feina descansada. Voldríem aprofitar aquesta missiva per explicar-vos que la nostra feina no és tan simple com això.

És cert que al llarg d'una setmana fem menys de quaranta hores de classe, però no de treball. Hi ha el malentès de que la nostra feina acaba amb les hores de classe. No és així. Hem de dedicar hores per tal de preparar les classes, corregir exàmens i treballs; elaborar els resultats de les avaluacions, atendre individualment a pares i alumnes; reunir-nos i coordinar-nos com a equip per tal de preparar activitats comunes; mantenir entrevistes i reunions amb professionals de l'ensenyament que ens obrin a noves sortides de millora i alguns de nosaltres realitzar feines merament burocràtiques i de despatx.

Si a més volem mantenir-nos al dia per millorar la nostra feina, una feina força complexa i cansada psicològicament, i volem assistir a algun curs de reciclatge o perfeccionament, hem de trobar el temps necessari dins del nostre esbarjo i pagar-ho de la nostra butxaca (matriculació i viatges, ningú ens parla de les dietes), tot i que això aquestes classes, no ens comportarà cap benefici econòmic o de millora en la nostra categoria professional.

Per altra banda, amb la legislació actual, un accident d'un alumne, inclús en hores que no són de classe, pot portar-nos molts de maldecaps. No és que declinem o ens vulguem desatendre la nostra responsabilitat professional, però demanem que l'administració se'n faci càrrec i aclareixi la seva postura. Fins ara, i amb la situació actual, es creen situacions violentes que augmenten la reticència a fer sortides pedagògiques ja que hi ha por a les possibles conseqüències.

Resumint, creiem que, per tot el nostre treball i la preparació personal que aquest comporta, no estem ben pagats ni ben considerats en comparació amb altres funcionaris que desenvolupen feines semblants, quant a nivell de preparació i dedicació.

Malauradament, cada vegada són més els bons professionals de l'ensenyament que es veuen obligats a abandonar-lo per dedicar-se a altres activitats més valorades per la societat. I, amb això, els alumnes, els vostres fills, hi surten perdent.

L'Educació i, sobretot, l'ensenyança pública, continua essent el tema pendent que no ha resolt encara la llarga transició democràtica. Pensem que estem a la cua d'Europa, per sota de països molt més pobres, com Portugal i Grècia, pel que fa a diners dedicats a l'ensenyament, mentre que a «ALTRES COSES» sí que n'hi ha.

Ja només ens resta comentar-vos que valorem molt negativament l'actitud dels portaveus del Ministeri d'Educació, inclòs el propi Ministre, que no sols no ha respost de forma concreta a l'exigència de negociacions, sinó que amb les seves manifestacions públiques, totalment demagògiques, inexactes i tendencioses volen reduir la nostra plataforma reivindicativa a un problema exclusivament econòmic, confonent l'opinió dels pares d'alumnes.

El Claustre de professors del
Col·legi Públic de Besalú

CAJA DE MADRID

ELECTRICITAT i FONTANERIA

Rafel Quintana i Gratacós

c/ Forn, 6 Telèfon 59 02 45

BESALÚ